

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobkyně: **H. K.**
bytem X

zastoupená advokátem JUDr. Michalem Račokem
sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 4. 2025, čj. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 30. 4. 2025, čj. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 6 134,70 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce JUDr. Michala Račoka, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobkyně domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná zamítla její námitky a potvrdila

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

své rozhodnutí ze dne 28. 1. 2025, čj. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobkyni podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) odejmut od 18. 2. 2025 invalidní důchod, neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (IPZS) ze dne 17. 1. 2025 poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze 20 %.

Žaloba

2. Žalobkyně nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu. Poukázala na to, že je po operaci srdeční chlopně. Z lékařské zprávy z rehabilitace ze dne 5. 2. 2025 vyplývá, že se po operaci zadýchává. Dušnost nastává i při menší námaze, chůzi či delším mluvení. Žalobkyně se domnívá, že její zdravotní postižení mělo být hodnoceno podle kapitoly XI oddílu A položky 6b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“), a míra poklesu pracovní schopnosti stanovena nejméně ve výši 35 %.

Vyjádření žalované

3. Žalovaná uvedla, že při svém posouzení vycházela z posudku lékaře IPZS vypracovaného pro účely řízení o námitkách, který dle jejího názoru splňoval požadavek úplnosti, celistvosti, přesvědčivosti a vypořádal se se všemi rozhodnými skutečnostmi. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“).

Podstatný obsah správního spisu

4. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalovaná prvostupňovým rozhodnutím odňala žalobkyni od 18. 2. 2025 invalidní důchod, neboť podle posudku IPZS ze dne 17. 1. 2025 činil pokles pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze 20 %.
5. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně podala námitky, v nichž vyjádřila nesouhlas s posouzením svého zdravotního stavu.
6. Posudkový lékař IPZS dospěl v posudku ze dne 28. 4. 2025 k závěru, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činila 20 %, a její stav tedy neodpovídal žádnému stupni invalidity. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určil stav po náhradě mitrální chlopně mechanickou protézou s dobrou funkcí levé komory. Uvedl, že vada je úplně korigována a stav po implantaci kardiostimulátoru pro SS syndrom (syndrom nemocného sinusového uzlu) je dlouhodobě stabilizován, stupeň obtíží byl dle NYHA klasifikován stupněm I-II. Zdravotní postižení hodnotil podle kapitoly XI oddílu A položky 6a přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro které se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 10 %. S ohledem na přidružená onemocnění navýšil dle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity míru poklesu pracovní schopnosti o 10 procentních bodů, tedy na 20 %.
7. Na základě výše uvedeného posudku žalovaná vydala napadené rozhodnutí.

Ústní jednání

8. Z jednání, které se konalo u Krajského soudu v Praze dne 27. 11. 2025, se omluvila žalobkyně, její zástupce i žalovaná. O odročení jednání nežádali.
9. Soud při jednání provedl důkaz posudkem posudkové komise ze dne 29. 10. 2025.

Posouzení věci soudem

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích uplatněných žalobních bodů vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
11. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %*.
12. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce, a rozhodnutí je proto závislé na odborném lékařském posouzení. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám.
13. Podle § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. Tento posudek soud hodnotí podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, čj. 4 Ads 13/2003-54, č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20).
14. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, čj. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a současně odůvodní stanovenou míru poklesu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

15. Vzhledem k tomu, že žalobkyně zpochybnila správnost posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem IPZS, z něhož vycházelo napadené rozhodnutí, soud si vyžádal posudek posudkové komise, který provedl k důkazu.
16. Posudková komise v posudku dospěla k závěru, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni podle § 39 odst. 1 a odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Tento stav trval bez přerušení. Platnost posudku byla stanovena do listopadu 2028.
17. Posudek posudkové komise dle názoru soudu splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Posudková komise vyšla z veškeré zdravotnické dokumentace žalobkyně a rovněž z vlastního vyšetření žalobkyně při jednání posudkové komise odbornou lékařkou v oboru interního lékařství. Na základě popsanych zjištění z lékařských zpráv posudková komise dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je stav po náhradě mitrální (dvojčipé) srdeční chlopně pro její myxomatosu mechanickou protézou 5. 5. 2023, se stavem po implantaci kardiostimulátoru pro sick-sinus syndrom. Byla zavedena warfarinizace. U žalobkyně trvá pocit nižší výkonnosti, dušnost NYHA II a srdeční palpitace. K tomu dále přistupuje arteriální hypertenze diagnostikovaná v roce 2023, iatrogenně vzniklá Crohnova choroba, která je při imunosupresivní léčbě v remisi, neobjasněné ORL potíže, lehké bronchiální astma, chudokrevnost a bolesti páteře. Posudková komise odůvodnila, proč rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně hodnotila podle kapitoly IX (*postižení srdce a oběhové soustavy*) oddílu A (*postižení srdeční*) položky 6 (*postižení po operačních a intervenčních zákrocích na srdci a velkých cévách*) písm. b (*lehké snížení výkonu při obvyklém tělesném zatížení, téměř úplná korekce vady, lehce snížená funkce levé komory, snížený výkon při bicyklové ergometrii*) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro kterou je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozpětí 25 až 40 %, a proč určila míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 35 %. Posudková komise vyložila, že zohlednila dobrý výsledek operace srdeční chlopně s dosažením téměř úplné korekce chlopenní vady, ovšem s potřebou doživotního užívání antikoagulační léčby, a rovněž lékařem potvrzené lehké snížení výkonu při obvyklém tělesném zatížení, při únavovém syndromu a dušnosti, danému i v rámci dalších výše vypočtených postižení. Vzala též v úvahu, že žalobkyně zvýšeně vnímá zdravotní obtíže v rámci neurotické nadstavby. Praktickým lékařem byla žalobkyni doporučena fyzicky nenáročná práce se snížením tělesné i duševní zátěže v příznivém mikroklimatu. Posudková komise na základě výše uvedeného uzavřela, že žalobkyně byla invalidní v I. stupni, přičemž invalidita trvala bez přerušení. Závěry logicky navazují na rekapitulovaný obsah lékařských zpráv. Účastnice řízení nevznesly proti posudku posudkové komise žádné námitky, jimiž by jeho závěry zpochybnila, a nenavrhly žádné doplnění dokazování, např. zadáním doplňujícího či revizního posudku. Soud připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoli vyšetřovací (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, čj. 1 As 100/2009-129, nebo ze dne 5. 3. 2015, čj. 7 As 279/2014-23). Skutkový stav je proto zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených s tím, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých pro sebe vyvozuje příznivé právní důsledky.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

18. Soud tedy na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila 35 %, a žalobkyně tedy byla invalidní dle § 39 odst. 1 a odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná vyšla při svém rozhodování z nesprávného skutkového závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila pouze 20 %, a v návaznosti na to nesprávně dovodila, že žalobkyně nebyla invalidní. Napadené rozhodnutí je tedy zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, která způsobila jeho nezákonnost.

Závěr a náhrada nákladů řízení

19. Vzhledem k tomu, že žaloba je důvodná, soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Právním názorem soudu je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaná mezi podklady svého rozhodnutí zahrne též posudek posudkové komise ze dne 29. 10. 2025 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
20. Soud neprovedl důkaz listinami označenými v žalobě (napadeným rozhodnutím, posudkem IPZS a zprávou z rehabilitace), neboť jsou součástí správního spisu, z něhož soud vycházel a jehož obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
21. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla v řízení úspěšná, a má tedy právo na náhradu nákladů řízení. Ty sestávají z nákladů na právní zastoupení. Výše odměny advokáta za zastupování se stanoví v souladu s § 35 odst. 2 s. ř. s. dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Zástupce žalobkyně provedl v souvislosti s tímto řízením jeden úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu. Odměna za tento úkon právní služby činí 4 620 Kč podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu. Vedle odměny přísluší zástupci žalobkyně rovněž náhrada hotových výdajů v paušální výši 450 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Soud z databáze ARES ověřil, že zástupce žalobkyně je plátcem daně z přidané hodnoty. K nákladům řízení proto patří též částka odpovídající sazbě této daně ve výši 21 % vypočtená z odměny za zastupování a z náhrady hotových výdajů, tedy z částky 5 070 Kč, ve výši 1 064,70 Kč. Náklady žalobkyně tak činí celkem 6 134,70 Kč. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jejího zástupce dle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 27. listopadu 2025

Lenka Oulíková v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.